

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 279/09-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 10. septembra 2009 predbežne prerokoval sťažnosť R. R., M., zastúpeného advokátkou Mgr. R. Z., B., vo veci namietaného porušenia základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 5 ods. 4 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Krajského súdu v Prešove zo 7. októbra 2008 v konaní vedenom pod sp. zn. 6 To 56/2008 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť R. R. o d m i e t a ako oneskorene podanú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 3. augusta 2009 doručená sťažnosť R. R., M. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 5 ods. 4 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením Krajského súdu v Prešove (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 6 To 56/2008.

Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ bol rozsudkom Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 7 T 106/07 uznaný vinným z trestného činu podvodu podľa § 250 ods. 1 a 3 Trestného zákona, pretože na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým spôsobom, že iného uviedol do omylu, a tak spôsobil na cudzom majetku škodu, za čo bol odsúdený na trest odňatia slobody v trvaní 15 mesiacov. Skutku sa mal dopustiť tým, že ako konateľ spoločnosti V., s. r. o., spolu so spoluobvineným objednal na základe písomnej objednávky prepravu tovaru z Českej republiky. Tovar bol z tejto republiky dovezený, došlo však k predstieraniam príslušných colných úkonov, sťažovateľ prevzal doklady, v skutočnosti však neboli doklady nikdy predložené príslušnému colnému úradu a cena nebola nikdy uhradená.

Sťažovateľ uviedol, že skutku a konkrétneho protiprávneho konania sa nedopustil a nebolo mu preukázané, akým konaním uviedol do omylu dodávateľa – J. K. Súd sa pritom dostatočne nevysporiadal ani s okolnosťami konania na príslušnom Colnom úrade v M. Ak rozhodnutie okresného súdu potvrdil v merite aj krajský súd, postupoval tak v rozpore so zákonom. Z toho dôvodu sťažovateľ podal aj dovolanie na Najvyššom súde Slovenskej republiky, ten ho však uznesením z 23. apríla 2009 v konaní pod sp. zn. 5 Tdo 9/2009 odmietol pre zjavné nesplnenie podmienok dovolania podľa § 371 Trestného poriadku. Sťažovateľ tvrdil, že je rozpor medzi predstavou súdov a skutočnosťou, že rozhodnutie krajského súdu vykazuje absenciu znaku právnej úvahy, pri hodnotení dôkazov sa tento súd dostatočne nezaoberal ani dôvodmi uvádzanými ním v odvolaní, a navyše, tento súd ani náležite nezdôvodnil svoje rozhodnutie.

Na základe uvedených podstatných skutočností sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol:

„Právo sťažovateľa R. R., bytom M. podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky ako aj právo zaručené podľa čl. 5 ods. 4 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd boli postupom Krajského súdu v Prešove vo veci vedenej pod sp. zn. 6 To 56/08 porušené.

Uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6 To 56/08 zo dňa 7. 10. 2009 zrušuje.

Krajský súd v Prešove je povinný sťažovateľovi zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie vo výške 10 000 €, a to do 30 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti ústavného nálezu.

Krajský súd v Prešove je povinný nahradiť sťažovateľovi trovy konania vo výške podľa záverečného vyčíslenia na účet právnej zástupkyne do 3 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti ústavného nálezu.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekym zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Predmetom sťažnosti je tvrdenie sťažovateľa, že postupom a uznesením krajského súdu sp. zn. 6 To 56/2008 došlo k porušeniu jeho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 5 ods. 4 dohovoru.

Jednou zo zákonných podmienok pre prijatie sťažnosti podľa čl. 127 ústavy na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde, t. j. v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, pričom zákon o ústavnom súde neumožňuje zmeškanie tejto kogentnej lehoty odpustiť (pozri IV. ÚS 14/03).

Ústavný súd zistil, že napadnuté uznesenie krajského súdu zo 7. októbra 2008 (a nie 7. októbra 2009 ako zrejme omylom uviedol sťažovateľ, pozn.) nadobudlo právoplatnosť 7. októbra 2008. Sťažovateľ bol zastúpený kvalifikovanou právnou zástupkyňou a táto v petite sťažnosti výslovne uviedla, že napadá len uznesenie krajského súdu. Ústavný súd sa preto súc viazaný návrhom zaoberal len postupom a rozhodnutím tohto súdu. Sťažnosť ústavnému súdu bola doručená 3. augusta 2009, teda bola podaná v čase, keď už dávno uplynula lehota ustanovená v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Ústavný súd sa preto nemohol zaoberať opodstatnenosťou námietok uvedených v sťažnosti. Z uvedených dôvodov bolo potrebné sťažnosť posúdiť ako návrh podaný oneskorene.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti ústavný súd rozhodol podľa § 25 ods. 3 zákona o ústavnom súde tak, ako to je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. septembra 2009